

Aileyi Destekleyin, Besleyin ve Koruyun

Ziyaret ettiğiniz kız kardeşleri kutsayacak kutsal yazıları ve alıntılarını öğretin.

Öğretiye ilişkin tanıklığımızı sunun. Ziyaret ettiğiniz kişileri ne hissettiklerini ve öğrendiklerini paylaşmaya davet edin.

Aile ile ilgili öğretiyi neden savunmalıyım?

Birinci Başkanlık ve Oniki Havariler Kurulu: “Aile, Tanrı tarafından kurulmuştur. Erkek ve kadın arasındaki evlilik O’nun sonsuz planı için gereklidir. Çocuklar bir evliliğin çatısı altında doğma ve tam bir sadakatle evlilik yeminine değer veren bir anne ve baba tarafından yetiştirilme hakkına sahiptir” (“Aile: Dünyaya Bir Duyuru,” *Liyahona*, Ekim 2004, 49; *Ensign*, Kasım 1995, 102).

Julie B. Beck, Yardımlaşma Cemiyeti genel başkanı: “İsa Mesih’in bir öğrencisi olarak, bu Kilise’deki her kadına aileleri destekleme, besleme ve koruma sorumluluğu verilmiştir. Dünyanın temeli atılmadan önce kadınlara ayrı görevler verilmiştir. Ve yaptığı antlaşmaları tutan Son Zaman Azizi bir kadın olarak, biliyorsunuz ki aile öğretisini savunmak amacıyla sesinizi yükseltmeniz bütün dünyadaki ailelerin güçlü olması için çok önemlidir” (“What Latter-day Saint Women Do Best: Stand

Strong and Immovable,” *Liyahona* ve *Ensign*, Kasım 2007, 110).

Aileyi nasıl savunabilirim?

ÖA 88:119: “Bir ev kurun, hatta bir dua evi, bir oruç evi, bir iman evi, bir öğrenme evi, bir övgü evi, bir düzen evi, bir Tanrı evi.”

Başkan Spencer W. Kimball (1895–1985): “Yuvalarımız hayatın fırtınalarına ve mücadelelerine karşı bir sığınaktır. Ruhsallık, günlük dualar, kutsal yazıların incelenmesi, evde sevindirici haber hakkındaki tartışmalar ve bu tür aktiviteler, aile meclisleri, beraber çalışıp oynamak, birbirimiz için yaptığımız hizmet ve sevindirici haberi etrafımızdaki insanlarla paylaşma sayesinde doğar ve gelişir. Ruhsallık ayrıca birbirimize karşı sabırlı davranışlarımız, gösterdiğimiz nezaket ve bağışlama sayesinde ve sevindirici haber ilkelerini aile çemberi içinde uygulama ile gelişir” (“Therefore I Was Taught,” *Tambuli*, Ağustos 1982, 2; *Ensign*, Ocak 1982, 3).

Oniki Havariler Kurulu’ndan Yaşlı M. Russell Ballard: “Kilise üyelerini ve görevlerine bağlı anne ve babaları, büyük anne ve büyük babaları ve diğer aile üyelerini [aile] duyurusuna sarılmaya, bunu General Moroni’nin ‘Özgürlük Hakkı’ gibi bir sancağa dönüştürmeye ve kendimizi bu duyurunun talimatları

doğrultusunda yaşamaya bağlı olmaya davet ediyorum. . . .

Bugünkü dünyamızda, Şeytan’ın aileye karşı olan öfkesi o kadar yaygındır ki anne ve babalar ellerinden gelen her şeyi yapıp ailelerini kuvvetlendirmeli ve savunmalıdırlar. Ne var ki onların çabaları yeterli olmayabilir. Ailenin oluşturduğu en önemli temel kurumun acil yardıma ve etrafımızı saran diğer aile üyelerinin ve kamu kurumlarının desteğine ihtiyacı vardır” (“What Matters Most Is What Lasts Longest,” *Liyahona* ve *Ensign*, Kasım 2005, 42–43).

Yetmişler’den Yaşlı Robert S. Wood

“Birçok insan için, sorumluluk, ellerini kavuşturup umutsuz sözler söylediklerinde biter. İş yapmadan, laf konuşmak pek başarı getirmez. Dünya konuları ile gayretli bir şekilde meşgul olmalıyız. Eğer okullarımız yetersiz kalıyor veya ahlaki değerlerimiz çiğneniyorsa, kendi camiamızdaki akranlarımızla el ele verip değişiklik yapmak için uğraşmalıyız. Eğer mahallerimiz güvenli değil ve ahlaksızlıklarla dolu ise, vatandaşlık vazifesini yerine getirmek isteyenlere katılıp çözümler tasarlamalıyız. Eğer şehirlerimizin ve kasabalarımızın havası sadece zararlı gazlarla değil, ruhları yok eden bağımlılık ve pisliklerle kirlenmişse, bu tür kirli şeyleri yok etmek için yasal yollara başvurmalıyız. . . . Başkalarını, milletimizi, bütün dünyayı nimetlendirmek bizim sorumluluğumuzdur” (“On the Responsible Self,” *Ensign*, Mart 2002, 30–31).